

at jeg snarere vil gaae til den anden Uderlighed, hvor stor Fristelse der end kunde være til at bruge endoel flere Ord. — Den høitærede Finantsminister tager aldeles fejl, naar han troer, at jeg har blandet Havneafgifterne sammen med Skibsafgifterne. Det kunde ikke falde mig ind; men det er iøvrigt et Numer for sig, som slet ikke hører hen under det, jeg har omtalt. Den høitærede Finantsminister anførte ligeledes urigtig, at jeg kjendte et Forslag til Skibsafgifternes Medlæggelse. Jeg har aldrig seet eller hørt Noget om et saadant Forslag, ei heller veed jeg, hvorfra det skulde være kommet. Den høitærede Minister bebrødede mig, at jeg havde opfattet hans Uttringer om den engelske Indkomstskat urigtig. Det var imidlertid ikke mig, der bragte den engelske Indkomstskat paa Bane, men den høitærede Minister talte om den paa en saadan Maade, at jeg troede det nødvendigt at modsiges ham; fordi det let kunde blive til Skade, om han vedblev i sin feilagtige Opfattelse i et saa vigtigt Punkt. Lør jeg maaftke bede den høitærede Finantsminister om at gennemlæse nogle af de mange Bind af engelske Rigsdagstidender, som vi have i Bibliotheket, saa vil han komme til Erkjendelse af, at jeg fuldkommen rigtig, og den ærede Finantsminister temmelig urigtig har opfattet det hele Forhold. — Jeg tør naturligviis ikke sige et Ord videre om Toldvæsenet, end at jeg skal skaffe en Leilighed tilveie, hvor vi kunne møde hinanden som ærlige Kæmpere og gaae virkelig i Detaillen, men jeg kan dog virkelig ikke lade være at trøste den ærede Finantsminister med, at der foreløbig ikke er Forslag om eller Gjæring i Landet for at affkaffe al Told. Iøvrigt skal den ærede Finantsminister ikke fortryde, om han som god Statsmand vil affkaffe al Told; thi hans Collega i Bryssel, Frere Orban, som vel er anseet for at være en af vore største Celebriteter i finantfiel Henseende, har gjentagne Gange betegnet dette som sit Maal, som

han haabede engang at naae. Den ærede Finantsminister endte med, at vi maatte see sorgfulde paa vor finantfielle Tilstand. Det forekommer mig, at der har været lidt Uovereensstemmelse i de Betragtninger, som den ærede Finantsminister selv har gjort om vore Finantjer. Men det skal jeg springe forbi. Der er derimod for mig en virkelig Sorg, og det er den Maade, hvorpaa den høitærede Minister opfatter hele sin Stilling som Finantsminister. Det er mig en stor Sorg, og jeg vil tilstaae for den høitærede Finantsminister, at der i det Hele taget i Landet er en nedtrykt Stemning, som vilde have havt saare godt af, om Alt det, der hører til den finantfielle Styrelse, blev taget paa en heelt anden Maade. Jeg siger dette med Sorg, men ikke med Tanke af Brede; thi jeg er overbevist om, at den ærede Finantsminister har den bedste Villie, nogen Mand kan have. Derfor gjentager jeg, hvad jeg sagde forleden: Kom sammen med os, hør paa os, og lad os overveie og søge at udføre Alt, hvad der kan tjene til Landets Bedste, og ikke holde os i disse Stivstikkerregler, at der skal gaae 1 Rd. ind, naar der gaaer 1 Rd. ud. Om Forladelse, mine Herrer, den korte Bemærkning er bleven noget lang.

Finantsministeren: Jeg vil ogsaa tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af de Uttringer, det ærede Medlem fremkom med. Jeg har ikke sagt, at det ærede Medlem sammenblandte Skibsafgifterne med Communeafgifterne. Hvad jeg derimod kunde have sagt, men ikke sagde, er, at det ærede Medlem i sit Foredrag forleden sammenblandede Skibsafgifter med Told af Skibe, og det er to heelt forskjellige Ting (M. S age: Det har jeg heller ikke gjort.) Jeg beder om Forladelse, det gjorde det ærede Medlem. Jeg har ligeledes ikke talt om Andet, end at det ærede Medlem maa have misforstaaet mig, naar jeg har talt om den engelske Indkomstskat. Jeg sagde nemlig, at der var den meget væsentlige Forskjel, at